

ÕPPINUD TOHTER Lord Kitchener / L. Lomper

Ma ei ole just õppinud tohter
on ju Nora vaid mu üheksas ohver
Ma ei ole just õppinud tohter
ja on riistadest napp arstikohver
 Suur aga Noral on valu
 ning minu käest süsti ta palub.
 Kuid – kallis - üht asja meeles pea
 kas soonele pihta saan – ma ei tea
 Ma torkan nüüd - Ta hüüab – ei!
 Ma torkan taas - Ta kargab maast.
 Oh, armas arst, mis õudne rõõm,
 kuid hirmutab mind teie süstla mõõt!

Nora seadis end veidrasse poosi
ja teist süsti siis teiselt poolt soovis
samas nõudis, et torgake juba
te ju näete – see poos pole mugav
 Ma palusin, et paigal nüüd püsi
 muidu verele su sooned ma nüsin.
 Sa vaos hoia oma temperament
 on süstla sees ju kallis medikament.
 Ma torkan nüüd! ...

Ei saanudki Norale teha...
...ma süsti, sest õõtsus ta keha
Mõtlesin, kuivõrd süst teda segab
lähemema pean ma kavalusega.
 Ütlesin, et kui süstalt sa pelgad
 kirju kleidi võid tõmmata selga
 Ta toppis siis varrukasse käed
 ja korpus siis paigale jäigi ennäe
 Ma torkan nüüd! -Ta hüüab – ei!
 Ma torkan taas -Ta väänleb maas.
 Oh armas arst - mis õnnis rõõm!
 Nii paras on mulle te süstla mõõt!

Nüüd kui Noral on hing jälle valus
Siis ta tuleb ja uut süsti mult palub
Ta usaldab ennast mu hoolde
et mu torge läheks õigesse soonde
 Ei ta õõtsuta asjata puusa
 üksnes pisut minu süstalt ta suunab
 Ja siis kui me tunneme – käes on hetk
 siis kehasse tungib medikament.
 Ma torkan nüüd! ...